

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Dari diuitias, & auferri bonis æquè ac malis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

procellas multiplicet & naufragia procuret? Si muscas, si erucas, si locustas producat & omnia vastet? deniq; si grandine lata lata boumq; labores percutiat? hostes suos in his omnibus percutit; auariciam plectit, docetq; beatam vitam, in auro & argento non reponendam. Deniq; qui saepe immiti cahinno mendicos irriserunt, aut à se vacuos dimiserunt, iustissimâ Numinis sententiâ incidunt in paupertatem, vt & risum ac sarcasnum experiantur, iuxta illud: *Iacebunt mali ante bonos: & impij ante portas iustorum.*

Prov. 14. 39.

XI.

Hæc cum ita sint, neque habent causam vt diuitias appetant, qui non habent; neque vt defleant, qui amiserunt. Dei enim nutu & acquiruntur, & amittuntur. Itaque omnia ista nobis

Senec. ep. 81.

accedant, non habeant: vt si auferantur, sine ulla nostri laceratione discedant. Vramur illis, non gloriemur, & usamur parè tamquam depositis apud nos; quæ si repetantur, sine dolore dimittamus. Non enim malis tantùm bona hæc auferuntur, aut dantur; sed etiam bonis. Vnde & supplicium aliquando, & beneficium est, auitre re; sicut poena vel præmiâ, adipisci. Nemo igitur, si spoliatur, iudicari debet, quasi meruisset spoliari. Alia sunt dona que dat Deus

St. Augustin.
in Psal. 66.

& inimicis suis, ait D. Augustinus, alia que non seruat nisi amicis suis. Quæ sunt dona, que dat inimicis suis? Ea qua numeravi. Non enim soli boni plenas habent domos rebus necessarijs; aut soli boni vel saluti facti sunt, vel ab egritudine conualescunt, aut soli boni filios habent, soli boni pecuniâ, soli boni cetera apta huic vitæ temporali atque transeuntia. Habent hæc & mali, & aliquando desunt bonis, sed desunt & malis, & plerumq; istis magis quàm illis, aliquando illis potius abundant. Permixta ista temporalia Deus esse voluit, quia si bonis solis ea daret, putarent & mali propter hæc colendum Deum. Rursus si ea solis malis daret, timerent boni infirmi conuerti, ne ista illis forte deessent. Est enim adhuc anima infirma minùs capax regni Dei, nutrire illam debet Deus agricola noster. Et paulò post. Propterea dilectissimi, vt dicere coeperam, si solis bonis darentur ista, omnes propter hæc accipienda vellent conuerti ad Deum. Rursus si solis malis darentur, timerent infirmi, ne cum converterentur, amitterent, quod soli mali haberent. Permixtè data sunt, bonis & malis. Rursus si solis auferrentur, idem ille timor esset infirmorum, nec converterentur ad Deum. Rursus si solis malis auferrentur, ipsi sola poena putaretur qua mali plectuntur. Quòd ergo dat ea bonis

saluzo:q

8 21

bonis

bonis, consolatur itinerantes: quod dat ea & malis, admonet bonos, ut alia desiderent, qua non habent cum malis communia. Rursus bonis auferit ea quando vult, ut interrogent se de suis viribus: & inueniant se qui fortè latebant se, vtrum iam possint dicere; Dominus dedit, Dominus abstulit, sicut domino placuit, ita factum esse, sit nomen domini benedictum. &c. Quemadmodum igitur qui diuitias amisit, existimare debet, eas in manu Dei fuisse, qui dum subtraxit data, non subtraxit datorem, sed vel ea subtraxit, quæ ipse calcabat, vel quæ præposterè adorabat; ita quisquis videt alterum ad inopiam redactum, non illicò iudicare debet, id eum suis peccatis meruisse. Spoliatus est & Iob: num meruit spoliari? Nequaquam, sed spoliatus est, ut virtutibus ditior fieret. Ita & de alio, & nisi tibi male conscius es, etiam de te ipso cogita. *Arca exinanita est auro, cor plenum est fide. Foris pauper es, sed intus diues es. Diuitias tecum portas, quas non amitteres, etiamsi de naufragio nudus exires.*

S. Augustinus
loc. cit.

CAPVT VII.

Ipsa Vitia diuitijs pariter, & diuitibus obesse: ac proinde vel hinc opes, tamquam spinas & laqueos, habendas, immò abijciendas esse.

Nterim verum est, avaritiam avaritiæ obstare; vsque ad eò non modò reliqua illi vitia aduersantur, verùm etiam ipsa se ipsam affligit, dum meretur mœsta perdere, quod inique corrasit. Ut autem plures habeat tortores, omnia ferè etiam reliqua vitia illam impetunt; immò acuum, ut in acerbiorum illius cruciatum diuitias destruant. Superbia, ut habeat, vnde se iactet, vnde pretiosè vestiatur, vnde dapsiliter epuletur, vnde habitet magnificè, vnde parasitorum & adulatorum turbas alat, vnde totas pompis aulas impleat, auara est. Hac ancilla vititur, hanc ut filiam adhibet pecuniarum collectricem; immò, ne quidquam monstro desit, hanc colit ut genitricem. Faciunt enim diuitiæ, sine moderatione amatae & coaceruatae, superbos; & à superbis, per vices nunc cumulantur, nunc dissipantur. Hac in vitijs rota est: ut se vicissim generant, ita vicissim quoque enervant. Quidam avari sunt, ut possint superbire; & rursus omnia dispergunt,